Meditacija

Gospodine,
dok se vrata ove crkve polako otvaraju,
ne želimo ostaviti Tebe na oltaru,
nego Te ponijeti u svome srcu.

Hvala Ti za riječ koja nas je budila,
za kruh koji nas je hranio,
za mir koji si spustio u naše nemirne duše.

Kad oslabimo, budi naša snaga.
Kad zalutamo, budi naš put.
Kad zaplačemo, budi rame na koje ćemo nasloniti svoje srce.

Nauči nas da Te ljubimo iznad svega,
ali i da zbog Tebe još više ljubimo ljude.
Da u svakome čovjeku prepoznamo lice brata i sestre,
a u svakom danu priliku za dobro.

Neka naše ruke budu otvorene za one koji trebaju pomoć,
naše riječi pune blagosti,
naš pogled pun razumijevanja,
a naše srce dom u kojem će uvijek biti mjesta za ljubav.

I kada dođe novi tjedan,
među brigama, umorom i križevima života,
podsjeti nas da nikada ne hodamo sami.

Ti ideš ispred nas.
Ti ostaješ uz nas.
Ti nas čekaš na kraju svakoga puta.

Zato odlazimo s mirom,
sa zahvalnošću u srcu
i s tihom radošću što pripadamo Tebi.

Amen.